

[Indenrigsministeren.]

Grad benytter den individuelt opskrevne Medicin og i stadig stigende Grad benytter Specialitetsmedicin og de saakaldte D. A. K.-Præparater.

Jeg skal nu i denne Forbindelse erindre om, at den sidste Farmakopé udkom i 1907, og at den rivende Udvikling, der har fundet Sted indenfor de Videnskaber, hvortil saavel Lægevæsen som Apotekervæsen er knyttet, netop først rigtig har taget fat efter Fremkomsten af denne Farmakopé fra 1907.

I tidligere Tid var i Kraft af Farmakopé og Receptformler saavel Læger som Apotekere godt stillet med Hensyn til moderne og god Medicinfremstilling. Lægerne kendte intet til det forcerede Arbejdstempo, som hersker nu især for Sygekasselægernes Vedkommende. En Læge kunde i Ro sidde og komponere Medicinen efter hver enkelt Patients Behov, og en Apoteker havde alle Betingelser for at kunne fremstille den af Lægen forordnede Medicin i sit Apotek. Fræregnet forskellige Arkana var Specialitetsmedicinen den Gang næsten ukendt. Enkelte udenlandske Fabrikker var begyndt paa organoterapeutiske Præparater og ogsaa paa fysiologisk standardiserede Præparater. Men det var kun i sin Vorden, og netop disse Præparater hørte naturligt Fabrikkerne til, idet Fremstillingen af dem almindeligvis maatte ligge udenfor det egentlige Apoteklaboratoriums Omraade.

En Opgørelse fra omkring Aaret 1910 viser, at kun ca. 2 pCt. af alle Recepterne angik Specialitetsmedicin. Jeg kan nævne, at i den nugældende Farmakopé er Afsnittet om Tabletter kun omtalt med ganske faa Linier, og naar der ikke her findes en rationelt udarbejdet Præparationsforskrift for Tabletter, ligger det naturligvis i, at denne Form for Dispensering af Medicin saa godt som ikke kendtes paa det Tidspunkt, Farmakopeen udkom.

Det var i Virkeligheden først omkring 1910, at man saa smaat begyndte at udlevere Medicinen i Tabletform. Denne Form for Dispensering af Medicin tog derefter Fart under Krigen, i Særdeleshed i de krigsførende Lande; for Soldaterne var det en bekvem Maade at have deres Medicin paa. Udenlandske Medicinfabrikker fremstillede derefter en lang Række medicinske Specialiteter, ikke alene i Tablet- og Pilleform, men ogsaa som Saft, Opløsning, Salve o. s. v. Disse forskellige Specialiteter optraadte, som alle ved, i smukt Udstyr, blev forsynet med et eller andet velklingende eller halsbrækkende Navn og blev saaledes sendt ud over Verden; Priserne

var meget høje, og der blev gjort stort Propagandaarbejde for at indføre dem hos Lægerne.

Da man herhjemme saa, at der paa en vis Maade var Jordbund for denne Form for Medicin, idet Lægerne meget ofte af Nemhedshensyn ordinerede Specialiteter, opstod der efterhaanden Medicinfabrikker her i Landet, som med Held tog Konkurrencen op med de udenlandske Fabrikker. Den ene Medicinfabrik opstod efter den anden, og nogle af dem voksede sig store og har utvivlsomt deres Berettigelse, idet der foreligger mange Opgaver, som almindeligvis ikke kan tilpasses efter et Apotekslaboratorium. Men det kan sikkert heller ikke nægtes, at Fabrikkerne efterhaanden trængte ind paa Apotekernes naturlige Omraade i et Omfang, som der i og for sig ikke var saglig Begrundelse for, og paa en Række Omraader paa en saadan Maade, at det blev meget dyrt for Befolkningens Medicinforbrug.

I Øjeblikket regnes der, at de 25 pCt. af Recepterne tager Sigte paa Specialitetsmedicin, udenlandsk eller indenlandsk, og af denne Specialitetsmedicin er igen ca. 75 pCt. almindelig Apoteksmedicin, og en meget betydelig Del af disse medicinske Specialiteter ligger i Pris meget betydeligt over, hvad de tilsvarende apoteksfremstillede Præparater vilde koste efter Apotekertaksten.

Den Udvikling, jeg her har skitseret, førte, som man ved, til den Modbevægelse herhjemme, der kendetegnes ved den af dansk Apotekerforening udgivne Formelsamling, de saakaldte D. A. K.-Præparater, der skulde tage Konkurrencen op med Fabriksmedicinen, og som sikkert ogsaa har haft en ikke ringe prisregulerende Virkning.

Jeg skal nu ikke komme ind paa hele denne Sags Historie saa lidt som paa den Strid, der en Tid opstod i Forbindelse hermed, men kun sige, at det utvivlsomt fra alle Sider set, saavel fra Lægernes som fra Apotekernes, er bedst, at saadanne Formelsamlinger udarbejdes af en neutral og helst officiel Institution, hvor saavel apotekkyndig som lægekyndig Sagkundskab er repræsenteret. Vi staar i Øjeblikket her i Danmark overfor Udgivelsen af en ny Farmakopé, den vil forhaabentlig foreligge i første Halvdel af 1932, og det rette Øjeblik er derfor efter min Mening utvivlsomt nu inde til at tilvejebringe en Nyordning af hele Spørgsmaalet om den fremtidige Fornylse af Farmakopé og Formelsamlinger. I Lovforslagets § 25 foreslaas det da, at der nedsættes en permanent